

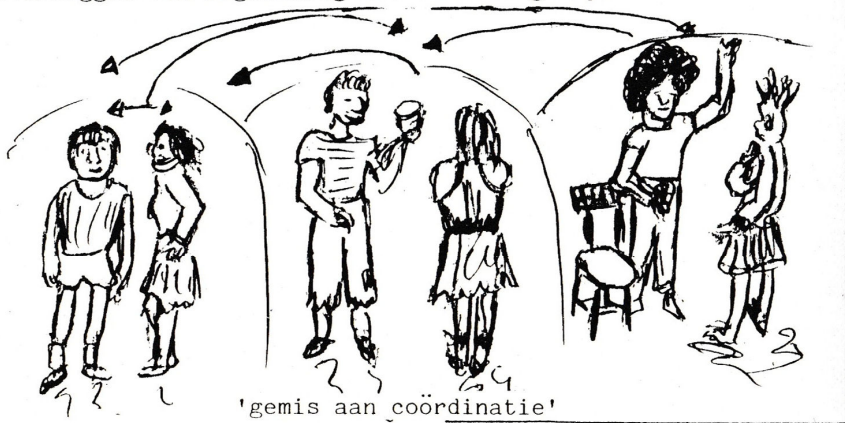
VOORJAAR 1981

de ontwikkeling van het project

We zoeken contact met de Woningbouwvereniging Lelystad. Deze is in principe bereid met ons in zee te gaan (zij het met de nodige voorzichtigheid). De acht overgebleven leden stellen een programma van eisen op (wat niet eens zo gek veel afwijkt van wat nu gerealiseerd is). We willen met meer dan acht mensen wonen dus zoeken de publiciteit op en organiseren een informatieavond in de Agora. Daar zitten dan ineens zo'n 40 mensen waarvan er ook 30 na die avond belangstellend blijven.

het groepsproces

Met z'n achten zitten we aardig op één lijn. We weten wat we aan elkaar hebben en werken met veel enthousiasme samen. Met ineens 38 mensen ligt het even wat anders. We bedenken dat je elkaar in kleine groepjes het snelst leert kennen en na 2 informatieve gezamenlijke bijeenkomsten splitst het geheel zich in werkgroepen op. Dat werkt heel plezierig. Zie je wel dat we geen bestuur nodig hebben! Toch loopt het niet helemaal, we missen enige coördinatie. Maar, al doende leren we. We draaien de zaak deels terug en overleggen ook regelmatig met de hele groep.

NAJAAR 1981

de ontwikkeling van het project

We pakken het contact met de WBL weer op en vergaderen regelmatig met de hele groep (inmiddels geslonken naar 24 leden).

We bedenken zelf statuten en stappen ermee naar de notaris die ze in zijn geheel afkeurt (zonde van al het werk maar.. ze blijken juridisch wat te rammelen). Met zijn hulp worden we toch officieel Vereniging, inclusief statuten en een op democratische wijze gekozen bestuur. Kees Hoogervorst wordt voorzitter.

We scherpen ons Programma van Eisen aan en willen nu 24 woningen met voor iedere 6 woningen een klusterruimte en dan nog 1 grote ruimte op projektnivo.

het groepsproces

Binnen de kleine werkgroepen hebben we elkaar aardig leren kennen. Nu, in het grote geheel, gaan zaken echter wat chaotisch werken. Vergaderingen zijn doodvermoeiend, afsprakenlijsten groeien en rondvragen zijn complete, tijdrovende discussies waardoor de eindtijd steeds meer verschuift. Hier en daar ontstaat

ook de angst dat, nu we een vaste afvaardiging naar buiten en echt bestuur hebben, er een ongewenste machtsvorming kan ontstaan.

De opkomst bij vergaderingen blijft ondanks alles groot. Is dit vanwege de toch wel boeiende discussies of door de borrel na, die vaak tot in de kleine uurtjes doorgaat?

'de borrel-nà'